

PRIJEVOZ RADNIKA JOŠ UVIEK NERIJEŠEN

Više smo puta pisali o problemima i načinu rješavanja prijevoza radnika od prebivališta do tvornice i obratno. Ne može se negirati da u tom pravcu nisu dosad uloženi određeni napor, a naročito radnih organizacija koje su zainteresirane da se prijevoz njihovih članova obavlja bez teškoća. Veće radne organizacije učaju godišnje po više desetaka milijuna dinara, a prema nekim računarcima ta vrijednost godišnje iznosi oko 300 milijuna dinara. Pa ipak uložena sredstva, može se reći, nisu postigla adekvatno rješenje. Taj je problem postao tako predmet živih diskusija na saštancima društveno - političkih organizacija, ne samo u radnim kolektivima i sindikatu nego i na novu komunu.

Općinsko sindikalno vijeće, sagledavši postojeće stanje, da je nekoliko konkretnih prijedloga. Među ostalim, predloženo je osnivanje dviju radnih grupa od kojih bi jedna radila na objedinjavanju mjeru radi što uspješnijeg operativnog dijela poslova oko prijevoza radnika. Druga grupa, koristeći

dosadašnja iskustva, izradila bi program mjera radi trajnijeg rješavanja tog problema. Među zahvatima spominju se: izgradnja stanova, komunalija i stručno usavršavanje radnika. Ta bi grupa radila i na izmjeni iskustava u promalaženju najprihvatljivijih alternativnih rješenja, kao što su

izgradnja stanova ili prijevoz, odnosno istovremeno gradnja stanova i organiziranje prijevoza. Sve te mjeru idu za tim da se taj problem riješi na način koji bi osigurao da budu što produktivniji i da uložena sredstva postignu ekonomični efekt.

Među zapažnjima koja je Općinsko sindikalno vijeće dalo nakon dobivenih informacija o strane radnih organizacija o problemima prijevoza radnika stoji — da dosad nije bilo potrebne suradnje među samim poduzećima. Nadalje, finansijske prilike nekih poduzeća su takve da im ne pružaju čvrste garantije da odjednom i trajnije riješi taj problem. Izlaz u tome vidi se u izgradnji stanbenog prostora, pa se predlaže da radne organizacije već sada i na takav način otpočnu s rješavanjem toga problema. Ali, pitanje je toliko složeno da zahtijeva potpunu obradu u samim organizacijama, kako bi se pronašle najprihvatljivije alternative.

PODUZECE »AUTOTRANSPORT« ističe da neujednačen intenzitet prijevoza radnika onemogućava racionalnije korištenje vozogn parka. I da istovremeni početak rada odnosno smjena također pridonosi da se u nedovoljnoj mjeri koriste raspoloživa sredstva. Stoga se predlaže da bi se to moglo ostvariti pregrupiranjem radnika za uži ili širi lokalitet, tj. prijevoz za jedno ili više selo odjednom. Isto tako, da se nedisciplina nekih njihovih radnika može otkloniti ili smanjiti, ali da se ne može garantirati potpuna sigurnost, tj. da do začašnjavanja ne može doći, jer da bi za to trebalo imati odgovarajuće preduvjet.

PODUZECE »LUKA« u svojim primjedbama i prijedlozima navodi slijedeće: prema naravi njihova posla redovna linija im ne odgovara, jer da to vodi čestim zakašnjenjima, i slično, da nekih osobitih teškoća za sada u prijevozu radnika nemaju, ali predlažu da se u prijevozu koriste i prikolice. Ističu također da bi im odgovarao različiti početak rada smjena, ali tako da im se osigura potrebno vrijeme za zadržavanje njihovih radnika u poslu nakon prekida rada. Poduzeće ubuduće namjerava priciti jeftinijoj stambenoj izgradnji i za radnike koji danas svakodnevno putuju.

TVORNICA ELEKTRODA I FEROLEGURA: među teškoćama koje nastaju oko prijevoza karakteristično je zakašnjavanje koje ometa poslovanje u proizvodnji. Istočice se da je u posljednje vrijeme došlo do poboljšanja situacije u prijevozu radnika, čemu je pridonijelo češće kontaktiranje s »Autotransportom« u pokušaju da se pronađu najbolja rješenja. Tvornica je suglasna sa ispitivanjem mogućnosti o »rošada« koje neki pokreću, ali upozorava na svu složenost toga pitanja, jer da ne bi bilo zgodno da se grupe radnika formiraju tako da na istom poslu rade takve grupe ili brigade sa stavljenim isključivo od radnika iz jednog ili susjednih sela. Uz nejednak odnos radnika prema radu u kolektivu ističu da su najviše zainteresirani za one koji žive na području sjeverozapadno od rijeke Krke.

TVORNICA LAKIH METALA »BORIS KIDRIĆ«: primjećuje se da ima teškoća u prijevozu radnika, ali istovremeno da se nazire poboljšanje prijevoza, naročito onih radnika koji dolaze u Lozovac. Ostaje nadalje problem prve smjene za oba pogona, jer tada dolazi najveći broj radnika, pa otuda i do čestih gužvi prijelom ulaska i izlaska iz vozila. Budući da godišnji izdaci za prijevoz radnika iznose više od 80 milijuna dinara, u kolektivu su stali rješavati taj problem na način koji bi bio koristan za poduzeće, a prihvataljiv za radnika. I ovaj kolek-

tiv je zauzeo stanovište da bi se to pitanje moglo riješiti ili prijevozom ili izgradnjom stanova za radnike.

I druge radne organizacije iščitno potrebu prilagođavanja plana poduzeća »Autotransport« s potrebama radnih organizacija za koje vrše usluge, kao i potrebu usklađivanja radnog vremena među poduzećima po grupicama ili na drugi način. Potpunija i trajnija rješenja, toga problema vide se u izgradnji stanova. Neke radne organizacije su mišljene da bi se taj problem mogao riješiti i uspostavljanjem stalnih autobusnih linija na kojima bi se isključivo prevozili radnici, a u izuzetnim slučajevima, ukoliko bi bilo slobodnih mjesta, mogli bi se prevoziti i drugi građani.

I KAO ZAKLJUČAK: po sve mu sudeći izgleda da se problem prijevoza radnika na način poduzeća počeo ozbiljnije shvaćati i rješavati na način kojim će nesumnjivo biti zadovoljne obe strane. I radne organizacije i njihovi članovi. A inicijativu koju je poveo Sindikat — radne organizacije trebaju podržati mu punu pomoć, pa je sigurno da potpun uspjeh neće izostati. (j)

Iz ovogodišnjeg programa proslave Dana mladosti izvršeno je do sada niz kulturno-umjetničkih i sportskih aktivnosti. Pored toga, organizacije Saveza omladine izvele su mnogobrojne lokalne radne akcije, u kojima je učestvovalo više od tri tisuće mlađića i djevojaka iz radnih organizacija, škola i sela. Svi ti rezultati istaknuti su i u pozdravnim pismu kojeg je omladina šibenske općine uputila voljenom drugu Titu povodom njegova 73. rođendana.

Do kraja svibnja program aktivnosti još obuhvaća:

21. SVIBNJA — PETAK
— Vlado Bulatović: »BUDILNIK«
— Festival kazališnih amatera Hrvatske u Istri. Sudjeluje Centar mladih iz Šibenika.
22. SVIBNJA — SUBOTA
— Kulturno - zabavni program omladine skradinskog područja u Gračcu, Dvorana - Škole. Početak u 20 sati.
— Veće narodnih pjesama i igara Jugoslavije. Sudjeluju članovi Radio - Pristine. Dvorana Dom JNA. Početak u 20 sati.
23. SVIBNJA — NEDJELJA
— Predstavljanje mladih amatera pjevača Dvorana Dom JNA. Početak u 9 sati.
24. SVIBNJA — PONEDJELJAK
— Smotra kulturno - umjetničke aktivnosti Saveza omladine: Gimnazije, VP 9999, TLM, Boris Kidrić, VP 9999/10 i Osnovne škole. Dvorana Narodnog kazališta. Početak u 20 sati.
25. SVIBNJA — UTORAK
— Svečani prijem pionira u Savezom.

Sportski dio programa do kraja svibnja obuhvaća takmičenja u gimnastici, odbojci, rukometu, gadašu, nogometu i šahu. Od predviđenih natjecanja najveći dio otpada na skradinsko područje, gdje će se 23. svibnja održati zajednički turnir na kojem će sudjelovati aktivi omladinskih organizacija iz Dubravice, Velike Glave, Bratiškovaca, Plastova, Skradina, Bićina, Sonkovića i Gračaca.

Izabrani najbolji

njihov mandat je istekao u travnju ove godine. Ogledišnji izbori za polovinu članova radničkih savjeta. Međutim, među njima i jednog omladinca. Ugostiteljsko poduzeće »Rivijera«, koje zapošljava 270 osoba, izabralo je 18 novih članova Radničkog savjeta. Izabran je 5 žena i 2 omladincu. Na zboru radnih ljudi toga kolektiva bilo je predloženo 26 drugova za popunu Radničkog savjeta. Poduzeće za metalnu konstrukciju »Palk« izabralo je 11 novih članova Radničkog savjeta, a među njima dva omladinka i jednu ženu. Taj kolektiv zapošljava 192 osobe. Poduzeće Vodovod i kanalizacija zapošljava 277 osoba. Od predloženih 18 kandidata izabran je 12. Trgovinsko poduzeće »Ishrana« zapošljava 204 osobe. Izabran je 11 novih članova Radničkog savjeta. Među novozabranim članovima Radničkog savjeta nalaze se 3 žene i 4 omladinka.

D. B.

Nakon izbora za članove radničkih savjeta

Osnovnim zakonom o izboru radničkih savjeta i drugih organa upravljanja, koji je donijet prošle godine, ustanovljen je dvogodišnji mandat za članove savjeta, s tim da se polovina članova bira svake godine. Prošle godine su prvi put izabrani članovi radničkih savjeta prema novim propisima. Izuzetno je jedna polovina članova u svakoj radnoj organizaciji izabrana na godinu dana. Njihov mandat je istekao u travnju ove godine.

Ovogodišnji izbori za polovinu članova radničkih savjeta održani su pod neposrednim utjecajem Osmog kongresa Saveza komunista Jugoslavije i partiskih kongresa po republikama. U pripremama za izbore radni kolektivi su ocijenili politiku koju su vodili organi upravljanja, ocijenili su također odluke (i metode donošenja odluka), raspravljalo se o proizvodnim i poslovnim rezultatima, unutrašnjim odnosima i drugim komponentama života radne organizacije.

Prilikom predlaganja kandidata vodilo se računa da se predlože radnicima; a nije zanemarivo ni klasifikaciona struktura.

U TLM »Boris Kidrić«, koja zapošljava 2.660 radnika, na izborima je prisustvovalo 2000 proizvođača. Na kandidacionim skupovima bilo je predloženo 47 kandidata. Zanimljivo je kazati da ponovna kandidatura nije istaknuta ni za jednog člana bivšeg Radničkog savjeta, a da od predloženih kandidata samo trojica nisu neposredni proizvođači.

Radnički savjet u TLM »Boris Kidrić« broji 55 članova, a na nedavnjim izborima izabran je 27 novih članova.

Tvornica elektroda i ferolegura zapošljava 1.379 osoba. Radnički savjet toga kolektiva broji 45 članova. Od tega su broja 22 člana Radničkog savjeta izabrani na nedavnjim izborima. Zanimljivo je kazati da je na zboru radnih ljudi te tvornice bilo predloženo 37 kandidata, od kojih su šesnaestorica neposredni proizvođači.

Ostali članovi Sindikata industrije i rudarstva — »Stampa«, »Velimir Skorpik«, »Jadranska«, Drveni kombinat, Šumsko gospodarstvo, Brodoservis u Crnici i brodogradilište u Betini — izabrali su 52 nova člana za radničke savjete, a bilo je predloženo 75 kandidata. Zanimljivo je istaknuti da su svi kolektivi Sindikata industrije i rudarstva izabrali ukupno 101 novog člana radničkih savjeta, a od toga broja 10 je žena i 13 omladina.

Članovi Sindikata građevinarstva su »Izgradnja«, »Asfalt«, »Ivan Lavčević«, »Mostogradnja« i tvornica »Pavle Pap-Siljo«. Na nedavnjim izborima izabran je 20 kandidata.

Ovom svečanom otkriću prisustvovali su predstavnici Skupštine općine Knin, te predstavnici privrednog i političkog života i velik broj građana. Školska su djeca dala svoj doprinos proslavi noseći zastave i transparente kroz selo.

U ime preživjelih boraca ove jedinice govorio je Stane Bognar, Narodni heroj, zastupnik u Skupštini Slovenije, a koji je bio u toku rata politički komesar III prekomorske brigade.

On je evocirao uspomene na slavne dane naše revolucije,

posebno na ulogu artiljerijskih jedinica u savladavanju okupatora.

Pekić Boško, Kistanje

U znak sjećanja na postignute uspjehe u toku narodnooslobodilačkog rata u Kistanjama je na zgradi pošte postavljena i otkrivena mramorna spomen-ploča, koja obilježava da je u ovom mjestu 8. siječnja 1945. godine formirana artiljerijska brigada VIII udarnog korpusa iz jedinica artiljerijske grupe ustanovljenih na otoku Visu većinom od pomoraca. Ove jedinice bile su svremeno opremljene, te su odavde, iz ovoga dijela Bukovice, sa ostalim snagama NOV nastavile munjevitom brzinom gonjenje neprijatelja.

Ovom svečanom otkriću prisustvovali su predstavnici Skupštine općine Knin, te predstavnici privrednog i političkog života i velik broj građana. Školska su djeca dala svoj doprinos proslavi noseći zastave i transparente kroz selo.

U ime preživjelih boraca ove jedinice govorio je Stane Bognar, Narodni heroj, zastupnik u Skupštini Slovenije, a koji je bio u toku rata politički komesar III prekomorske brigade.

On je evocirao uspomene na slavne dane naše revolucije, posebno na ulogu artiljerijskih jedinica u savladavanju okupatora.

Pekić Boško, Kistanje

Na svečano ukrasenoj tribini na Poljani maršala Tita, Drniš je u nedjelju radosno dočekao i ispratio pionirsku i omladinsku štafetu, kojima mladi čestitaju drugu Titu njegov 73. rođendan.

DRNIŠKI »EKONOMASI« NA EKSURZII PO ITALIJII

Učenici i učenice trećeg razreda Ekonomske škole u Drnišu oputovali su posljednjih dana prošlog tjedna na desetodnevnu ekskurziju po Italiji.

U pratnji dvojice svojih profesora oni će autobusima zadarskog »Autotransporta« obići Trst, Veronu, Firencu, Rim i Ankona, pa se ponovo preko Trsta vratiti u domovinu.

To je prva ekskurzija drniških srednjoškolaca u inozemstvo. (c)

Cijenljenje protiv boginja

U VREMENU OD 17. DO 25. SVIBNJA 1965. GODINE VRSI SE OBAVEZNO CIJEPLJENJE DJECE KOJA SU NAVRŠILA TRI GODINE MOŽE DONEKLE BITI OPASNO. CIJEPLJENJE SE VRŠI U BOLNICI, U AMBULANTI INTERNOG ODJELA, U VREMENU OD 16 DO 20 SATI. RODITELJI KOJI NE DOVEDU SVOJE DJEDE NA CIJEPLJENJE PODLIJEŽU STROGOJ KAZNI.

(j)

DO TRI GODINE, JER PRVO CIJEPLJENJE DJECE KOJA SU NAVRŠILA TRI GODINE MOŽE DONEKLE BITI OPASNO. CIJEPLJENJE SE VRŠI U BOLNICI, U AMBULANTI INTERNOG ODJELA, U VREMENU OD 16 DO 20 SATI. RODITELJI KOJI NE DOVEDU SVOJE DJEDE NA CIJEPLJENJE PODLIJEŽU STROGOJ KAZNI.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik Direktor: MIRKO KNEŽEVIC List uredjuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju. — Mjesecna pretplata za SFRJ 100 dinara, za inozemstvo 200 dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 435-11-1-8 — Telefon stampari je 22-28 i 29-53.

PROGRAM DANA MLADOSTI

ODRŽA VELIKE

MASOVNOSTI

Iz ovogodišnjeg programa proslave Dana mladosti izvršeno je do sada niz kulturno-umjetničkih i sportskih aktivnosti. Pored toga, organizacije Saveza omladine izvele su mnogobrojne lokalne radne akcije, u kojima je učestvovalo više od tri tisuće mlađića i djevojaka iz radnih organizacija, škola i sela. Svi ti rezultati istaknuti su i u pozdravnim pismu kojeg je omladina šibenske općine uputila voljenom drugu Tit

Slavlje naroda Primoštena

U izgradnji zagorskog vodovoda izvedeno je 21.600 metara iskopa. Izgradnja je započela 1964. godine, a dovršena je već ove godine. Vodovod Primošten spojen je sa oknom »Crno brdo« u dužini od 18.700 metara. On će davati 940 kubičnih metara vode dnevno. Kad se spoj s vodovodom Šibenik preko Morinjskog zaliva, količina vode na dan iznosit će oko 160 vagona. Investiciona suma za izgradnju tog vodovoda iznosiće je 220 milijuna dinara. Poduzeće vodovod i kanalizacija uložilo je 80 milijuna, dok su sami Primošteni izveli radove u vrijednosti od 110 milijuna dinara.

Prošle nedjelje stanovnici Primoštena su dočekali rezultat još jednoga od svojih radnih napora. Svečanosti su, pored velikog broja mještana, prisustvovali Ante Roje, član CK SK Hrvatske i narodni poslanik — prvi komandir Primoštenke partizanske čete, Zvone Jurišić, predsjednik Skupštine kotara Split, Jakov Grubišić, predsjednik Skupštine općine Šibenik, Josip Ninić, predsjednik Općinskog odbora SSRN i narodni poslanik, Nikica Bušas, predsjednik Općinskog sindi-

Voda je potekla

Sakupljeni pred svečanom tribinom, bili su sudionici značajne manifestacije: u primoštenkim domovima i javnim objektima potekla je pitka voda iz dalmatinskog zagorskog vodovoda, gotovo 20 kilometara dugim cjevovodom, kojeg su Primošteni i Primošteni iskopali i položili svojim rukama.

Zbor je otvorio Radoslav Pančirov, predsjednik Mjesne organizacije Socijalističkog saveza. Nakon toga govorio je Marko Skorin, predsjednik primoštenke Poljoprivredne zadruge i jedan od prvoboraca ovog kraja. On je istakao napore u poslijeratnoj izgradnji i preobražaju sela i rekao da je Primošten pokazao na djelu kako se treba boriti za slobodu i da je pokazao i danas kakav treba da budu rad u socijalističkom pre-

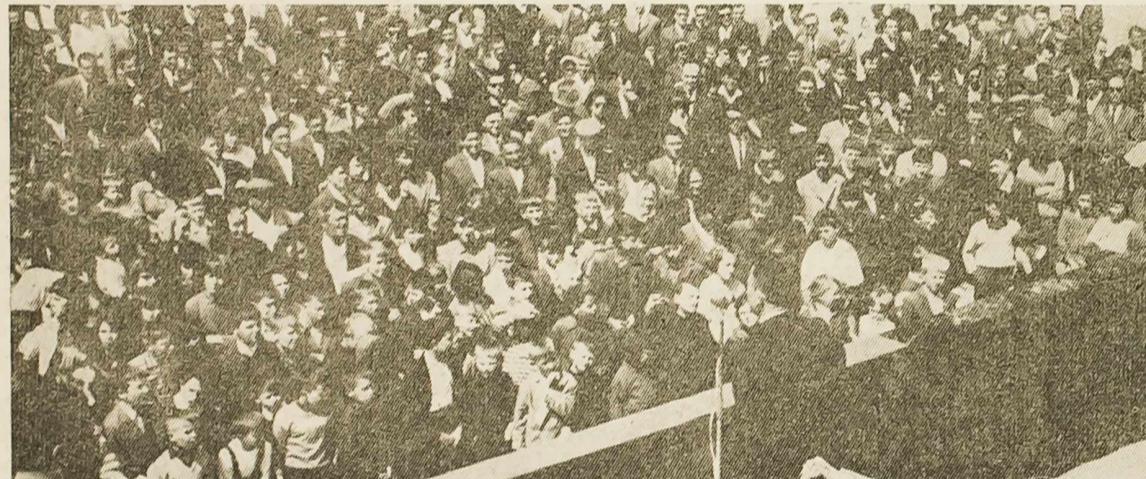
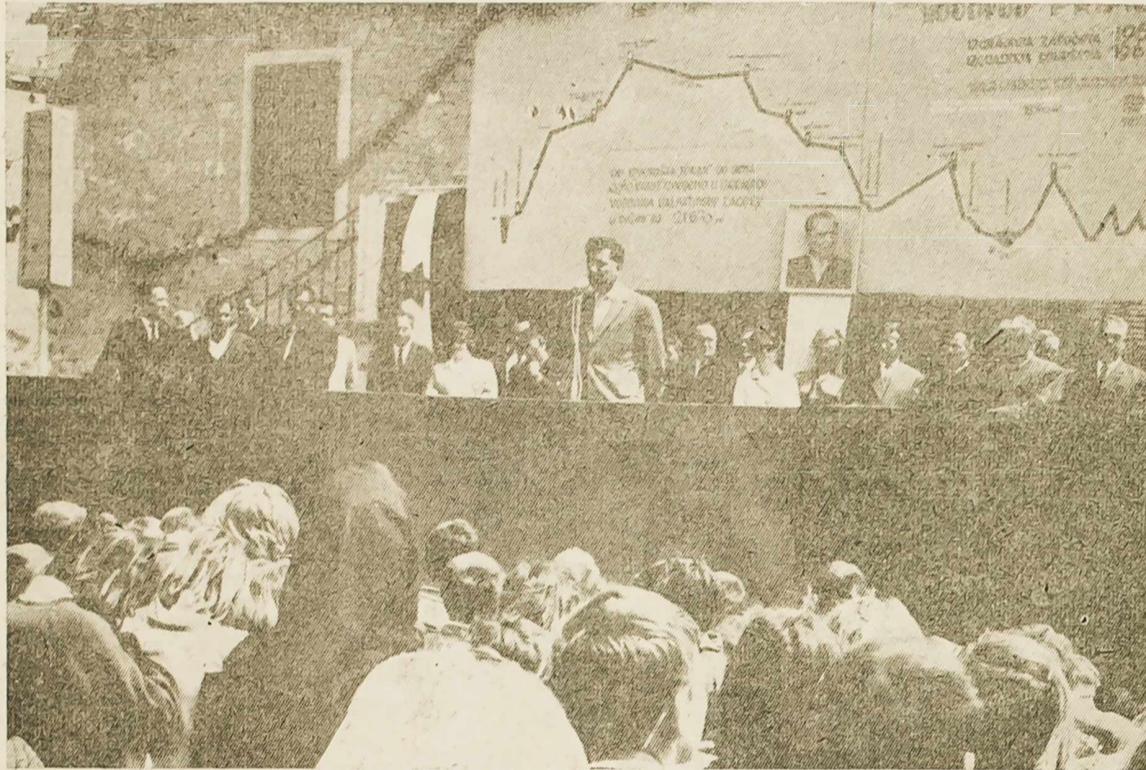

bražaju sela. »Primoštenka zadruga«, rekao je on, »brojila je 1961. godine 17 članova. Neki »sumnjivi Tome« proricali su joj kratak vijek. Danas ona zapošjava više od 180 radnika. On je zatim odao posebno priznanje ženama Primoštenu, koje su veliki dio rada gospodarstva iznijele na svojim ledima.«

U svome pozdravu stanovnicima Primoštenu drug Ante Roje čestito je ovu veliku radnu pobjedu i rekao između ostalog:

»Raduje nas što ovdje možemo vidjeti da je rad glavno mjerilo kako će tko živjeti. Tačko je u čitavoj našoj zemlji. Tačko je i u Primoštenu.«

Predsjednik Skupštine općine Jakov Grubišić govorio je o masovnom zaštitu mještana na svim dosadašnjim akcijama i javnim radovima. On je usporedio žuljevit i mukotrpan rad

Primošten vokas vin...

Tom rečenicom, koja na esperantu znači: »Primošten vas zove«, završava jedan napis najmasovnijeg esperantskog glasila u svijetu (»Heraldo de esperanto«), koji se štampa u Bruslju.

Napis nije najnovijeg datuma, jer je objavljen još u srpnju 1961. godine, dakle u vrijeme kada je esperantski kamp »Ivo-Lola Ribar« u Primoštenu bio tek otvoren. Upravo zato ga i citiramo, jer pokazuje određeni karakteristični interes inozemstva za Primošten, a u staroj godini njegova turizma.

»... U Primoštenu, vi dragi budući posjetiocu iz različitih zemalja — kaže se u napisu — nećete biti ni stranci ni turisti. Tamo ćete uživati kao u svojoj kući. Stupivši u kamp ispod slavoluka dobrodošlice, stići ćete u svoju vlastitu zemlju: u esperantski zavičaj. Vi ćete tu naći svoj vlastiti narod — esperanto, u kojem ćete se moći služiti svojim vlastitim jezikom — esperantom. Imate li snage da odolite tome pozivu? Primošten vokas vin!...«

Od tога vremena nisu prošle ni pune četiri godine, a Primošten je doživio razvitak u razmjerima koji nisu ubočajeni za čitavo ovo područje. To je bio proces pretvaranja nekoliko stotina starijih žena i muškaraca — dojučerašnjih ribara i težaka — u aktivne činioce komercijalnog turizma. Mladih ljudi bilo je malo u tom pothvatu, gotovo spontanom a ipak spretno organiziranom. Primer koji je već daleko izšao iz okvira ove komune. Tek od nedavno Primošten podiže i svoj mlađi turistički kader.

Starici su u relativno kratkom roku bili mnogo. Za divljenje je činjenica što sami oni danas vide rezultate svojih napora. Kolika su bila odricanja govoriti to što su oni ostavili škrte a ipak dragocjene parcele zemlje i zasadili ih šumom koja danas buja u pravome meditranском ambijentu.

Odricanje je bilo i to — što su se prihvatali elektrifikacije i izgradnje 20 kilometara dugog vodovoda kroz brda i kamen. Trista i pedeset žena i staraca i samo poneki mlađi čovjek prokopalio je tokom zimskih mjeseci tih 20 kilometara krša. Upornošću su Primošteni, predviđeni jednom od najboljih zadruga u Dalmaciji (PZ Primošten) postigli veoma velike rezultate. Voda će u kućama i turističkim objektima poteći ovih dana. Sa kreditom od 80 milijuna dinara ostvareni su radovi čija vrijednost premašuje sumu od 236 milijuna dinara.

Evo još jedne komparacije, koja i ekonomski i moralno mnogo govori o Primoštenima: od vrijednosti ostvarenih rada i utrošenih materijala za tri godine u visini od 650 milijuna — samo 198 milijuna su kreditna i druga sredstva. Više od 450 milijuna stvoreno je neposrednim radom samih stanovnika.

KAKO JE BILO U POČETKU ...

Godine 1961. osnovano je Turističko društvo, čiji je inicijator bila Poljoprivredna zadruga, baš kao što je bila i inicijator izgradnje kampa esperantista. Inicijativu takve vrste međunarodnog zbližavanja pomagali su i drugi, a među njima i drugovi dr Ivan Ribar i Pavle Gregorić. I kolegij mlađih astronomova — esperantista iz Zagreba prihvatio je tu ideju i izabrao Primošten za simbol mira i međunarodne solidarnosti. Sa svojom čevenom knjigom »Drama u svemiru« oni su probili sebi put do najviših esperantističkih institucija u svijetu. Međunarodni kamp »Ivo-Lola Ribar« postao je

stvarnost. Još nije bilo sve ni kompletirano: restoran još nije u potpunosti dovršen, nije bilo visokomornih paviliona koji nose imena planeti, nije bilo asfaltiranog puta do Primoštena, nije bilo ni Magistrale.

Pa inak se te prve godine, kada su Primošteni u 60 domaćinstava imali svega 120 ležaja, odigralo ono najznačajnije u brzome životnom zaokretu ovoga kraja. Prošle su tek tri godine od dana kada je otiao poslijednji od onih iz mnogobrojnih grupa kojih su, tražeći bolje uvjete života, napuštali kameniti poluotok — do trenutka kada su se počeli vraćati.

Primer koji se također rijetko

oko podizanja primoštenkih vinograda sa najnovijim radnim pothvatima oko elektrifikacije, asfaltiranja mjesta i izgradnje ovoga vodovoda.

Predsjednik Skupštine općine prisao je zatim slavini koja se nalazila pored tribine i pustio prve mlazeve pitke vode stanovnicima Primoštenu. Veselje i odravljivanje bilo je potpuno.

U znak priznanja za veliko zaštitu i uložene napore u ovom radu nagradeno je 5 radnika minera, svaki sa 40.000 dinara. To su: Jere Bolanča, Joso Cobanov, Ante Gaćina, Joso Luketa i Marko Bogdanov. Sa narodnog zbora u Primoštenu poslan je pozdravni telegram državni sekretaru Titu.

Svečano raspoloženje vladalo je na ulicama Primoštena sve do kasno uveče.

Sada Primošten ima zaista sve uvjete za brzi razvitak, posebno u turističkoj privredi.

J. Čelar

Sa sastanka Savjeta redakcije

Savjet redakcije održao je 8. i 12. svibnja sastanak sa kojega objavljuje svoj stav o polemici koja se vodila u listu o odgoju omladine.

Savjet redakcije »Šibenskog lista« smatra da je člancima prof. Ive Livakovića objavljenim u našem listu data pozitivna inicijativa u smislu šire društvene rasprave o problemima odgoja omladine. Međutim, rasprava o problemima odgoja omladine na stranicama »Šibenskog lista« prešla je na lična razračunavanja između autora članka i glavnog i odgovornog urednika.

Savjet zamjera autoru članka što se u svom članku »Osjećaj odgovornosti« (»Šibenski list« br. 656) ironično obratio redakciji lista, a uredniku što je svojim tonom i rječnikom u odgovorima objavljenim u »Šibenskom listu« br. 656 i 657 prekorčio dozvoljenu mjeru. Savjet smatra da je potrebno nastaviti diskusiju o odgoju omladine.

**SAVJET REDAKCIJE
»ŠIBENSKOG LISTA«**

DJEVOJKA

I DRVO

PRIJATELJSTVA

ko susreće i izvan ovoga područja.

Prvi posjetioci došli su 1961. godine iz nekoliko evropskih zemalja — njih nekoliko desetina »banula« je gotovo slučajno — kao da su »zalutali u Primošten. Ali su ostali duže nego se itko nadao...«

Kasnije su pisali pisma o »najradošnijim« trenucima u životu. Vratili su se i slijedeće godine: bilo u kamp, bilo u svježe šumene kuće primoštenke. Primošten je tada imao već 200 ležaja. I broj stranih noćenja popeo se na 5.000.

Inventivni mještani vidjeli su kako se vrtograv kreneće »trend« turizma. Oni su dobro shvatili da usporedi s njihovim mogućnostima rastu i njihove obaveze. Znali su da će doći vrijeme kada turistima neće moći pravljati samo sunce, more i šumu. I našli su rješenje; jednostavno i efikasno. Izleti zadružnim brodom na male okolne otoke, posebno na onaj »preko puta« Primoštenu. Ribarske večeri, ribolov. Onaj tko je jednom bio na takvom izletu ne može mu odreći zanimljivost i atraktivnost, a svakako ni polovan. Finansijski rezultat za primoštenku zadrugu.

Nezadrživo naprijeđujući...

Godine 1963. Primošten već imao 340 ležaja u kućnoj radinosti i u kampu. Zabilježeno je 34.000 noćenja, od čega 14.000 stranih. Devizni promet iznosio je 46 milijuna dinara.

Turističku sezonu Primošten je prošle godine dočekao dvije velikim novostima: dovršena je Jadranska magistrala na ovom području, a u lipnju iste godine i 4 paviljona u kampu, sa 80 ležaja. Asfaltirano je mjesto. Kućna radinost imala je više od 500 spremnih ležaja, a na kraju sezone blizu 60.000 noćenja, od čega gotovo polovina otpada na strane turiste. Devizni priliv povećao se na 90 milijuna dinara.

Danas se na poluotoku Raduča radi doslovno od zore do mraka. Zamašni kredit od gotovo pola milijarde dinara treba da osigura podizanje još 280 ležaja B - kategorije u modernim paviljonima. Svi ti kapaciteti već su raspoređani i nema nikakve bojažni da bi mogli biti nezavrseni. Strane agencije zakupile su i 350 ležaja u kućnoj radinosti u trajanjima od 3 mjeseca.

Kada iduće godine čitav kompleks kampa na šumovitom poluotoku bude kompletiran, on će u svome sastavu imati i zimski morski bazen s toploim vodom. Time će zimskom turizmu vrata biti posve otvorena. Sedamnaest svjetskih agencija uvrstilo je Primošten u svoje

prospekte i programe, i to od sad i preko čitave godine.

Primošten, međutim, nije njezino godine bio »zatvoren«. Restoran kampa je radio. Paviljoni su bili spremni. Mjesecno je dolazilo oko 30 posjetilaca. Da je postojalo centralno grijanje, bilo bi ih i više. Da li je ova »mort« — sezona značila gubitak za veoma poslovnu primoštenku zadrugu i za Primošten? Ako jeste, sigurno nije toliko da bi to bilo od značaja za poslovanje. Naime, već početak sezone donijet će dobru zaradu. A dobro poslovanje bilo je i za prvomajskih praznika i za Dan pobjede. Konačno, u zimskom turizmu trebalo je probiti kod nas zaista debeli sloj leda.

NESTAJU LI ČUVENI PRIMOSTENSKI VINOGRADI

Terasasto zemljiste pomno ožidanih parcela, ovičenih kamnenom u dugačke pravokutnike, što izdaleka izgledaju po put nekoga čudnog reljefa na padinama brda daju sorte grožđa od kojeg se pravi jedno od najboljih vina u Dalmaciji. Te parceli Primošteni nazivaju »prizidama«. Njih je sve manje i daju sve manje grožđa. Mnoge su nestale kad se Magistrala usijecala u ovo kamenito tkivo primoštenko. Prosječan prinos po jednom čokotu iznosi svega oko 250 grama grožđa, dok se na drugim mjestima tko količina kreneće i do 4 kilograma. Od vina, a ni od ulja više se ne može živjeti, kažu ovdje. Turizam je tu velika perspektiva. Potražnja za odličnim primoštenkim vino iz kamena bit će sve veća i veća.

Ljeti 1963. godine u kamp su doputovala dva mlada Japana — Joširo Umeda i Kataro Desuči. Sa sobom su donijeli najdraži poklon — zemlju s rodne grude Hirošime, uzeti sa mesta gdje je prije ravno 20 godina eksplodirala atomска bomba. U tu je zemlju zasadio drvo prijateljstva, koje osobljije kampa brižljivo nječe. Prinadnici ostalih nacija slijedili su primjer mladih Japana. Ove godine u kamp dolaze i esperantisti iz socijalističkih zemalja. Tako je on, a time i čitav Primošten, dobio zasluzeni naziv — prijatelja mira.

Ime vrijedno poštovanja i divljenja. J. Čelar

ODLASCI KOJI NE MORAJU BITI RASTANCI

diju. Recite mi, molim vas, da li je stipendija sada, u završnom razredu, uz današnje potrebe i cijene, da li je stipendija od 8 tisuća dinara dovoljna. Složit ćete se da nije. Ima ih, međutim, koji primaju daleko veću stipendiju, iako su im roditelji imućniji. Što ćete, ja je nisam, na žalost i na sreću, dobio ni pomoću kakve preporuke. No, bilo kako bilo, svijest komuniste nalaze mi da se prihvati svoga posla i neću se ograničiti samo na prosvjetarstvo. Učitelj je na selu još uvijek nešto i uvjeren sam da će poslova biti napretak. Ako dobijem službu u nekom manjem, zabitnjem selu — a dobit ću je sigurno — angažirat ću se da tom selu dam što više. Neću poći primjerom jednog dijela učitelja, a i općenito prosvjetnih radnika, koji se zavaruju u krugu škole. U tom pogledu koristit će mi i dosadašnja društveno - politička aktivnost.

MARIJA BOŽIKOV: SUSRET SA SELOM BIT CE MI DRAG

Ovo što ću vam kazati može izgledati parodikalno, ali je istinito. Znate, ja se svojevoljno nisam upisala u Učiteljsku školu, već je sve potrebno za mene uradila mama. Jednom riječi, bila sam stavljena pred gotov čin. Međutim, tokom petogodišnjeg školovanja nisam se ni jednom pokajala što sam prešla prag ove škole koja, meni se čini, na žalost, izumire. Volim djecu, i pasao koji me čeka neće biti težak. Nadam se

da će mi susret sa selom biti drag. U nedoumici sam jedino kako ću se i na koji način najbolje uključiti u život sela. Zanimite se kako će se mještani postaviti prema meni? Naravno, to će umnogome ovisiti i o mome radu, a područje rada znam da je uistinu široko. Ne mislim da će biti dovoljno samo da svojim učenicima pružim stečeno znanje. Trebat će se, prema svojim mogućnostima, uključiti u društveni život sela jer su promjene koje se tamo dogadjaju neobično velike, iako nam to iz perspektive građa ponekad i ne izgleda tačno. Ja sam Zlarinka i možda bih željela da vršim svoj prosvjetni poziv baš u rodnome mjestu. No, neće u biti ništa biti izmjenjeno ako me dopadne, a svih izgledi da hoće, i neko nam je spravljačno selo. Volim ljudsku neposrednost, jednostavnost i iskrenost, a baš toga, čini se, na selu ima mnogo više nego u gradu. Tu bi, eto, mogli da budu, ako vas zanimaju, moji planovi. A pitate i za želje? Pa, kada već inzistirate, mogu vam kazati da će kasnije, vjerovalno za dvije-tri godine, nastaviti školovanje na jednoj visokoj školi. Do tada, naravno, ima još podstata vremena i čini mi se da je rano o tim stvarima govoriti.

MIRJANA VULETIĆ: RADO SE SJECAM SVOGA PRVOG UCITELJA

Nema sumnje da danas prosvjetni radnik, naročito onaj na

vog učitelja Jure Lizatovića, koji je bio u pravom smislu učitelj.

ANTE JURIC: SANJAO SAM O UCITELJSKOM POZIVU

Imam brata prosvjetnog radnika, a i sam sam zavolio učiteljski poziv. Još malo, najviše mjesec dana, i bit ću učitelj. Zatim će doći raspust i nakon njega ponovo ću zaći među školske klupe, ali sada će biti promijenjene uloge. Bit će sve dobro. Ponegdje, istina, prosvjetno zvanje nije mnogo cijenjeno, ali mislim da je u mome krajnju situaciju u tom pogledu bolja. No, red je kazati da ima onih koji već zarana potcenjuju učiteljski poziv, imata takvih srednjoškolaca i u našem gradu. Sto se tiče Učiteljske škole, mislim da nam je ona pružila mogućnost da steknemo određena znanja. Pored toga, mislim da je i većina nas učenika svojom aktivnosti u društveno - političkim organizacijama stekla i ono drugo, za prosvjetnog radnika ništa manje važno znanje. Poznam nekoliko vrijednih i pozvrtnih prosvjetnih radnika koji ne prezazu od vanškolskih aktivnosti, ali, na žalost, ima i onih koji izvan svoga posla neće ni prstom da maknu. Takvi slučajevi, ako su to uopće slučajevi, ne mogu se sećati pravdati. Prosvjetna profesija i prosvjetni radnik treba u poslu ili dati čitavog sebe ili pronaći neki drugi, da tako kažem, lakši i lagodniji pasa. No, valjda o tome nije potrebno dugo govoriti. Drago mi je kada razgovaram s ljudima koji cijene učiteljski poziv, jer ga i ja neobično cijenim. Možda dobrim dijelom i zbog moga pr.

D. B.

Štafeta omladine i pionira

U ponедјелjak u 10 sati okupila se na Poljani maršala Tita, pod raznobojnim zastavama i svečano ukrašenom tribinom, omladina grada Šibenika uz brojne građane koju su došli da dočekaju i isprave štafetu omladine Jugoslavije kao pozdrav drugu Titu za njegov 73. rođendan.

Scole i radne organizacije prekinule su rad prije dolaska štafete, da bi prisutstvovale toj svečanosti.

Na tribini su se nalazili predstavnici omladine, društveno-političkih organizacija, JNA i drugi.

Nekoliko minuta nakon 10 sati omladinci u bijelim odijelima na džipu doneli su pred tribinu štafetu mladosti, praćenu motociklistima i ešalonom sastavljenim od omladine i pripadnika JNA.

Štafetu palicu predao je Ante Ninčić, radnik Tvrnice elektroda i ferolegura. Svečani miting otvoren je sekretar Saveza omladine općine Šibenik, Ante Dželalija. Okupljenima je nakon toga govorio predsjednik Općinskog komiteta Saveza omladine Ante Ljubičić. Učenica Učiteljske škole Mirjana Vuletić pročitala je pozdravno pismo drugu Titu.

Nakon svečanosti štafeta mladosti je krenula Magistralom prema Trogiru, gdje ju je kod Marine preuzeila omladina te općine, noseći Predsjedniku Republike drage pozdrave jugoslavenske omladine.

PIONIRSKA ŠTAFETA

U utorak, 18. svibnja, u 11 sati stigle su u Šibenik i pionirske štafete iz općine Zadar, Biograd, Benkovac i Šibenik, koje su se spojile sa lokalnim štafetama grada i okoline.

Dupkom puna Poljana maršala Tita, pred ukrašenom tribinom i u šarenim pionirskim uniformi i zastava, dočekala je s ovacijama dolazak pionirske štafete.

Redom jednu za drugom pioniri su predavali i primali štafetne palice, obećavajući okupljenoj omladini, pionirima i građanima da će pozdraviti drugu Titu predati dalje.

Na svečanoj tribini nalazili su se predsjednik Skupštine općine Šibenik Jakov Grubišić, predsjednik Općinskog odbora SSRN Josip Ninčić, predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Nikica Bujas, te predstavnici JNA i drugi.

Pozdravno pismo drugu Titu pročitala je pionirka Đavorka Domazet.

U ime omladini pionire je pozdravio predsjednik Općinskog komiteta Ante Ljubičić, a u ime JNA potpukovnik Jovo Raković.

Nakon završetka mitinga, praćena pionirima Šibenika, Zadra, Biograda i Benkovca, štafeta pionira krenula je u pravcu Splita. J. Č.

DUSAN POKRAJAC: NE SAMO PROSVJETARSTVO

Nakon pet dugih i kratkih godina, za tri mjeseca, nači ću se među nepoznatim osnovnoškolcima. Bit će to prilika da se na druge prenese svoje stičeno znanje. Njega, nema sumnje, ima. Istina, lično sam uvjeren da je u toku školovanja bilo i izvjesnih nedostataka, a tu u prvom redu mislim na brojčanu zastupljenost pojedinih predmeta. Vjerujem da dva sata povijesti tjedno nije dovoljno da bi se savladalo to neobično važno nastavno gradivo. Kada je riječ o povijesti, imam na umu i izučavanje narodnooslobodilačkog rata koje — držim — nije bilo dovoljno baš iz spoz-

menutog razloga. Uz to, tokom školovanja gotovo nisam ni imao nastavu tjelesnog odgoja, pa ako je riječ o tome predmetu, onda bez predomisljanja mogu kazati da ga ni ja ni moje kolege nismo savladali.

Pitate kako ću se snaći na selu? Mislim da neće biti nekih posebnih problema. U Učiteljsku školu sam se upisao — jer sam uistinu volio učiteljski poziv. Međutim, lagao bih kada bih mimošao činjenicu da me društveni tretmani prosvjetnog radnika nimalo ne odusevljava. Ne mislim tu samo na mala lična primanja. Ali i onjima može biti riječi. Vidite, ja sam rodom iz Oklaja i stipendista sam drniške komune. No, iskreno govorči, moralno se ne osjećam dužnim da „odradim“ tu stipen-

PROKLJANSKI AKVARIJ

Prokljansko jezero svojevrstan je akvarij da mu se po sličnosti (i slikovitosti) teško može naći ravninu; po sličnosti zboroga što u njegovim vodama živi isključivo morska riba, što je povezano s morem, te što posjeduje svoj slanitet i svoj „morski“ obraćaj.

Slikovitost Prokljanskog jezera dobiva svoju vrijednost razvedenošću svojih obala: kanjonima — uzvodno do čarobnih slapova Krke i nizvodno do Šibenika — koji je sastavni dio ove panorame, te kanjonom Guduća duboko usjećenim u kopno. U Gudući se nalazi izvor odijevice pite u kojem zebu zubi kao i nekoliko minijskih jezeraca veoma dubokih — što predstavlja pravi prirodni fenomen. Tu su i blatiye s jarugama, nekad s bogatim lubinima i jeguljom, zatim livade na koje žili slični ptice močvarice svake vrste; od malih zrvkova gnjuraca do divljih gusaka i dugonogih čapalja. Istina, malo — ali zato idealno lovište za strastvene lovce na divljač.

Prokljansko jezero svojevrstan je akvarij da mu se po sličnosti (i slikovitosti) teško može naći ravninu; po sličnosti zboroga što u njegovim vodama živi isključivo morska riba, što je povezano s morem, te što posjeduje svoj slanitet i svoj „morski“ obraćaj.

Prokljansko jezero dobiva svoju vrijednost razvedenošću svojih obala: kanjonima — uzvodno do čarobnih slapova Krke i nizvodno do Šibenika — koji je sastavni dio ove panorame, te kanjonom Guduća duboko usjećenim u kopno. U Gudući se nalazi izvor odijevice pite u kojem zebu zubi kao i nekoliko minijskih jezeraca veoma dubokih — što predstavlja pravi prirodni fenomen. Tu su i blatiye s jarugama, nekad s bogatim lubinima i jeguljom, zatim livade na koje žili slični ptice močvarice svake vrste; od malih zrvkova gnjuraca do divljih gusaka i dugonogih čapalja. Istina, malo — ali zato idealno lovište za strastvene lovce na divljač.

Na jugoistočnoj strani jezera nalazi se jedan dio sela Bilica (Stubalj), dok se na njegovoj zapadnoj strani smjestilo malo pitomo selo Rasline, poznato po svojim radišnim ljudima — i po svome poznatomu kvalitetnom crnom vinu. U toku narodnooslobodilačke borbe okupator je Rasline spalio do temelja, a stanovništvo, ukoliko nije izbjeglo u šumu ili bilo otislo u partizanske jedinice, otjerao u logore i zatvore.

Na Prokljanskom se jezeru nalazi nekoliko idealnih pličaka koji bi se s nešto malo ulaganja mogli pretvoriti u veoma privlačne i atraktivne plaže. Pustoš osame nije isto što i pustoš duše. Gnjurci i galebo-

vi — vječni čuvari jezera, korjače i zalutali delfini približit će vas svjetlu bajke i divovaču-toliko mjeri da ćete poželjeti još mnogo puta povratiti se u taj dražesni i tajanstveni akvarij. Mali otočić Stipanac ispričat će vam bajku o potopljenim Gavarnim dvorima, a vječni i slični slapovi Krke dočarati će vam šum popodnevnih vjetrova u šumu ili bilo otislo u partizanske jedinice, otjerao u logore i zatvore.

Jednom prilikom, prije petest godina, jedan je talijanski ekspert za turizam, ushićen o nim što je ovde vido — zanesenjački uskliknuo: „... Pa vi, prijatelji moji, ni sami, ne znaće kakva prirodna bogatstva posjedujete! Ovo je za mene i mo-

je drugove čitavo otkriće . . . !“

No, na njegov zanos mi smo nemocno snijegali ramenima, jer još ni tada nismo bili raskrstili s mogim našim zabudama, pa, stavisce, ni do današnjeg dana nismo izvršili inventariziranje ovoga našeg prirodnog blaga.

U vezi razvoja naše turističke privrede, začuđuje činjenica da se Prokljansko jezero nikad nije imalo u vidu — iako ono posjeduje veoma povoljne uvjete za takav razvoj. Mišljenja smo čak da bi se ovde s velikim uspjehom mogao razviti zimski oblik turizma, ako se imamo u vidu sportski ribolov, sportove na vodi, lov na malu i perničku divljač, itd.

U Stubiju bi se moglo izgraditi male vikend-kucice; terena ima napraviti. Od Novog Sela do Stujoja ne bi bio problem izgraditi i proširiti stari kolski put. Kasnine ce u dogledno vrijeme preko Zatonu biv povezane Magistralom do mosta preko Sibenskog kanala. Nemojmo stoga te planove smatrati za romantičarsku pretjeranost, već ih raduje shvatiti kao jednu vizijsku alternativu — i neka nas ne obeshrabri djevičanska divljinja prokljanskog krajolika. Ta i drugdje se počinjalo ni iz čega. Iko je, uostalom, svojevremeno mislio na Primosten ili Krapanj, kao na dva privlačna turistička punkta?! Pa ipak, zahvaljujući zalažanju nesebičnih pojedinaca i mještana, ta mjesto, uz Vodicu, Zlarin i Murter, slove kao dva izazovna kriješa. Ništa ne treba prepustiti slučaju; stihija je oduvijek sloliva kao mač s dvije oštice.

To je način za moj posao — prihvati Braco. Bilo bi dobro da ponekad učišće od slike.

— Odlično! Selekcijom — to je najpozivnije!

— Na dobrom smu put — reče Braco.

Sutradan ponovo posla izvještaj svome komesaru. Janko je predano izvještaj svoj zadatku.

Kako su danu odmicali, tako su i djevojke sve više stradali u sukobima s partizanskim odredom.

Da bi se obvezbijedio od iznenadenja, na vrata sobe u kojoj je spavao prikuća Braco, Bilo bi dobro da ponekad učišće od slike.

— Bu bi mogao biti jedan od njih III obojica u jednom razgovoru izloži bojnik svojim pretpostavkama.

— Sta mislite — da pošaljemo tu satniju na još jedan zadatok — predloži Braco — pa nastavi: „A za ove očiće tražiti ču podatke iz njihovih općina.“

— Radite kako znate. Ja sam nestreljiv.

— Na dobrom smu put — reče Braco.

Sutradan, rano u zoru, baš kada satnija krenula na zadatok, Braco nestade iz uporišta.

A uvečer doje u slabu svjetlost petrolejke pričaći svojim drugovima iz odreda o baraku u ustaškom uporištu, bojnik je obilazio svoje ranjenike, rasputujući so

„Slazem se s tvojim prijedlogom. Javno vreme i mjesto!“

Sutradan, rano u zoru, baš kada satnija krenula na zadatok, Braco nestade iz uporišta.

— Žako se ne radi! Uostalom, nastavljaj!

Razgovor dvojice protivnika tekao je u poslovnom i prijateljskom raspoloženju, a poslu možete potpuno računati.

Cijepajući odgovor svoga komesara, Braco pomisli: „Pisat ćel ti meni duža pisma, a od razgovora neće biti ništa!“

Dani su prolazili, a u maloj Bracinoj sobi gomilali su se izvještaji bojnika i

zavirila u ovaj »lonac vode« — kako je netko zavidno nazvao Prokljansko jezero. Dakle, uvjeti za razvoj turizma (na duži rok) više su nego idealni.

Od Gavanovih dvora narod je ispreo legendu, koja još i danas živi. Stari sujevinski ribari mogli su da ta

MOTELI I TURIZAM

Gostima su otvorena vrata

Na širokom platou nekadašnjega pustog krša, uz kupalište kod »hangara«, u Vodicama je konačno završeno turističko naselje s tri objekta paviljonskog tipa: sa 217 ležaja, restoranom, auto-kampom za 300-400 kola, natkritim parkiralištem i kompletnim sanitarnim čvorom. U toku su posljednja dotjerivanja i neki unutrašnji radovi u restoranu. Podignute su i nasade ukrasnog bilja i različitih stabala, a uređuju se ni, oslobođen svakodnevnih du toj sredini interesantan je jedan vinograd – koji je u sačuvan i izvrsno ambijentiran, tij. veoma mnogo doprinosi originalnosti čitave sredine. Isto tako je i s onim smokvama pred paviljonima.

U izgradnju toga naselja, ko je sigurno spada među najviše kritizirane objekte, uloženo je od početka 1963. godine, kada su radovi stvarno počeli, oko 346 milijuna dinara. Gradnja je trajala nepredviđeno dugo i izazvala je niz teškoća u turističkom poslovanju poduzeća »Rivijere«.

Sada tek treba da se pokaže puna funkcionalnost i rentabilnost toga naselja.

Međutim, to nije nimalo jednostavna stvar, jer nije dovoljno završiti objekt i kazati: »Gostima su otvorena vrata. Izvolite, moli!«

Novi ugostiteljski objekt nije isto što i nova tvornica.

Uvođenje jednoga ugostiteljskog objekta, pogotovo ako je on orientiran na inozemni turizam, zahtijeva i te koliko pažljivog rada i strpljenja. Sve je to povezano s rentabilitetom i sa osjetljivom problematikom ugovaranja. Treba imati u vidu i važnu činjenicu – da objekti sezonskog karaktera, koji rade isključivo na osnovu pansionskih usluga, ne mogu biti rentabilni ako nemaju bar 160 ležaja. Druga je stvar s objekti-

ma u gradu koji rade tokom godine i sa 80 posto kapacitetu i imaju više pogona (restoran, kavane, bifei).

Vecina »Rivijerinih« objekta gledajući s tih osnova, nalazi se ispod granice rentabiliteta. Motel u Pirovcu ima npr. samo 28 ležaja. Samo po sebi to je veoma nerentabilno, ali Pirovac je donekle specifičan, dijelom već i zato što se nalazi na ulazu u naše turističko područje i apsorbira dobar broj prolaznih gostiju. Taj je objekt u protekloj sezoni bio kroz 5 mjeseci korišten s prosječno 72 posto kapaciteta, a u VI, VII i VIII mjesecu i sa 100 posto. Cijena pansionu za »ugovorenog« goste iznosila je 3.200 do 3.800 dinara, a za pojedinačne 3.800 do 4.200 u punoj sezoni. Gro gostiju sačinjavali su ovi posljednji, a vjeruje se da će tako biti i ove godine. Situacija je sada takva da je motel »rasprodan« po ugovorima od 1. svibnja za naredne mjesecе, ali još nije došao nijedan ugovoreni gost! Međutim, motel je u prva dva tjedna svibnja poslovaо sa 50 do 90 posto popunjeneh kapaciteta. Baš su taki gošti interesantni i rentabilni. Evo

jedne male računice koja to pokazuje. Ležaj u motelu u sezoni stoji 1.700 do 1.800 dinara (izvan sezone 1.400 do 1.600). Večera stoji 1.000 do 1.300 dinara, doručak 400 do 500 dinara. Dakle, ukupno 3.100 do 3.600 dinara, i to bez jednog obroka (ručka). A to je ravno cijeni koju plaća

značajno preko 1.000 dinara!

Ako je to ravno cijeni koju plaća uvezlo, a to je u ovom hotelu u skorijem razdoblju bio iskoristivo, u nekim okolnostima baš čvrstu osnovu rentabilnog poslovanja.

No, takvo stanje treba neminovno trptjeti sve dok se jedan objekt u potpunosti ne afirma.

Borba za rentabilitet u prošloj godini i u Pirovcu i u drugim objektima bila je pričljivo jalova, ako se zna da je samo voda u strukturi cijene koštana učestvovala sa 17,9 posto. Čak i više od radne snage – na koju otpada 17,2 posto troškova.

Ove godine to teško breme otpada, jer je voda stigla.

Dakako, treba spomenuti

i kvalitet usluga koje se pružaju u ovim hotelima. One su, bar što se tiče Pirovca, u svakom slučaju iznad prosjeka. Valja još naglasiti da je restoran toga motela zaista najbolji od svih sličnih koji na našem području postoje.

U naselju u Vodicama prošle je godine bio vrlo mali broj iskoristenih kapaciteta, i to uglavnom zbog nedovršene izgradnje. Bilo je svega 6.100 noćenja.

Za ovu bi godinu trebalo da objekti maksimalno funkcionišu od 1. lipnja pa do 10. rujna (ukupno oko 100 dana) uz prosječno korištenje kapaciteta od 70 posto. To bi značilo da bi od 220 ležaja bio iskoristivo prosječni kapacitet od 145 ležaja, što bi predstavljalo za to razdoblje oko 15.5 tisuća noćenja.

U takvome spletu složene ugostiteljske-turističke problematike potrebna je, očito, velika umjerenost svakog pojedinca koji na tome radi, kako bi se maksimalno iskoristile sve one povoljne mogućnosti koje u ovoj složenoj djelatnosti bez sumnje postoje. J. Čelar

Pogledajte „Proleterku“

KRSTU PULICA, sada penzionera, prije nekoliko godina veoma često videli u Naro lnom kazalištu. Sada, u mirovini, oslobođen svakodnevnih dužnosti, Krste mnogo više vremena posljava svojem hobiju – ezbarenju.

Tim poslom počeo se batiti već prije desetak godina. Zapravo, još prije toga on se ogledao i slikarstvu. Crtao je uglavnom pejzaže. Međutim, danas je slikarstvo stvar zaborava, a rezbarije iz dana u dan biva sve jača opsesija.

– Samouk sam, vidite, i nisu moji radovi neka velika ostvarenja. No, ja ih volim i, skromno govorim, mislim da sam ipak nešto dao. Zanimljiv je ovo posao, ali da bi se uspjelo treba i te kako mnogo upornog rada i samoodricanja. Alat s kojim raspolažem dobrim sam dijelom sam napravio. Kao, pogledajte, ova dlijeta.

U besprijeckorno urednoj kuhiňi naš sugovornik je »izložio« svoja ostvarenja. Pored ostalih, i drvene »Slapovi Krke«.

Iz kojeg materijala izrađujete svoje radove?

– Zavisno od tematike, ali ponajviše upotrebljavam smrekiku i hrastovinu. Mislim da je to najpogodniji materijal za izradu. No, da vam pravo kažem, s materijalom prilično oskudijevam.

Svoja djela izrađuje postepeno, dio po dio. Tek kada su svi dovršeni majstor ih bojadiše prema bojama koje na tom predmetu egzistiraju u prirodi.

Koliko sati dnevno počlanjate duborezima?

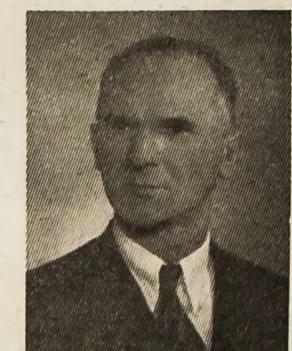
– Kako kada. Ima dana kada rezbarim i po pet sati, a ponekad se posla ne prihvatom ni nakon pet dana. Zavisi od rasporeda i inspiracije. Ako počinjem raditi na nekom novom duborezu, tada tom poslu prethodi, niz dana razmišljanja i stvaranja ideja. Prije nego pridem realizaciji zamisli, ja djele već vidim ispred sebe. Bez toga, mislim, trud bio bi užaludan.

Koliko ste do sada duborezima izradili?

– Pravo govoreći, ne bih vam znao kazati ovako napamet. No, bit će ih tridesetak.

Koji vam je rad najdraži?

– Pa to mi nije lako kazati. Svaki rad mi je drag. Sa svakim

kim sam se saživio. Ako se ipak moram odlučiti, onda bih glasio za »Proleterku«. To je makeda naš sugovornik je »izložio« svoja ostvarenja. Pored ostalih, i drvene »Slapovi Krke«.

Tada smo pošli u susjedobu. Na zidu je visio uistinu uistinu lijepo izrađen minijaturni brod »Proleterka«. Izrađen je od drveta, dug je 98 centimetara. U unutrašnjosti broda postavljene su male sijalice i one osvjetljavaju brod. Kada se ugasi svjetlo u sobi i polaganom pomiču maketa, izgleda nekako kao da se kreće pravi brod. Sjor Krste nam je rekao da se za njegovu »Proleterku« interesiralo mnogo ljudi i da su mu nudili i po stotinu tisuća dinara.

– To nije malo novac, i bio bi mi potoran, ali ne mogu da se rastanem od »Proleterke«. Dugo sam radio na tom eksponatu je saživio se s njim. Ne mogu zamisliti da cemo se rastati.

Mislite li na izložbu?

– Ne. Sjvestan sam da bi za jednu samostalnu izložbu trebalo mnogo vrijednih ostvarenja. Do sada ih ja, međutim, još nisam uspio izraditi. Kada jednoga dana ...

D. B.

MURTER, OTOK RIBARA
RIBA PO RIBA - „KAŠETA“

Ribari s otoka Murtera nadaleko su poznati. Tlješnjani, Betinjani, a posebno Jezerani i Murterani odvajkada se bave ribarstvom. Uz maslinarstvo, vinogradarstvo i povrтарstvo, ribarstvo je prije dvadeset godina bilo gotovo glavni izvor prihoda domaćinstava na otoku Murteru. Čitave su generacije prihvatile mreže, vesla, ferale stopama otaca i djeđova.

A danas? Mladi se razilaze kojekuda, pa ribarstvo na otoku Murteru gotovo i nema pravih sljedbenika. Ali tko jednom doživi slasti ribarskog života, doživi »ribarsko krštenje«, taj sigurno ostaje vjeran tradiciji. Taj se čitav posveti ribarskom pozivu i vjerno mu služi.

Kao što smo već istakli, takvi je malo, premaši. Jedan od njih je Ivo Jerat.

Danas mu je nešto više od trideset godina, ali bi bez straha mogao reći da mu je toliko dug i ribarski staž. Jer, počeo je vrlo rano. Istina, nije tada, kada mu je bilo pet-sest godina, izvlačio mreže, ali se kao dječac odusjevljavao svakom iole bogatijem ulovu ribe, već tada je bio »ispakao« zanat kojim se i danas bavi.

Ivo je dokraj vjeran tradiciji. Sa svojom gajetom, koja na pramcu nosi oznaku SB 184, on radi non-stop od 7 do 21 sata; dosad je u ljekarnama bilo 4 radna mjesta, dok će ih ubuduće biti 6; novo lociranje ljekarne je mnogo bolje od prijašnjeg, jer će ljekarni Varoš gravitirati Dom zdravlja i stari centar grada, a novoj ljekarni Bolnica sa specijalističkim ambulantama i drugi dio grada.

Takva organizacija omogućava koncentraciju kvalitetnog rada u ljekarnama, a u budućnosti se predviđa i otvaranje na periferijama depoa ljekarna, u kojima će se prodavati gotovi lijekovi.

Dakle, naš grad dobiva jednu novu, suvremenu ljekarnu, a jednu staru, dotrajalu zatvara. Međutim, ono najvažnije je da to se time poboljšava kvalitet usluga, da nova lokacija više odgovara građanima, a pogotovo što se uspostavlja permanentan rad, umjesto dvokratnog rada zbog kojeg su građani često nepotrebno rasipivali se o tome koja je ljekarna dežurna, i što se propusna moć umnogome povećala.

J. G.

Dana 13. svibnja u 14,15 sati na Jadranskoj magistrali kod pumpne stanice u Ražinama došlo je do teške saobraćajne nesreće u kojoj je lakše i teže povrijeđeno 5 osoba.

Automobil zapadnjomjemske registracije »mercedes« NAI-N-306, dolazeći iz pravca grada preko nadvožnjaka, sudario se s kamionom ŠI-13-01, kojim je upravljao Milan Skarica iz Šibenika.

U »mercedesu« su se pored vozača Waltera Glaseru iz Bad-Stebena nalazili: njegova supruga Krista Glaser, svastika Juta Voilat sa lakšim povredama, i Krista Antula Škorić iz Primoštena i Mihajlo Laiko, također nastanjen u Primoštenu.

Sudar je bio silovit, jer je kamion naglo skrenuo sa pumpne stanice, gdje je uzimao gorivo, na Magistralu prema gradu, a da njegov vozač nije sačekao i omogućio prolaz automobilu koji je imao pravo prvenstva.

čitavu godinu, osim praznika i nevremena, krstar kornatskim arhipelagom. A tu su upravo ribari i njegovi stari. Gotovo i nema »braka«, ili poznatijeg lovišta na kojem Ivo nije okušao sreću. Zahvaljujući svestranom angažiranju, njegove su mreže rijetko kada bez bogatog ulova.

Kada ga netko upita da li je zadovoljan svojim zanimanjem, on spremno odgovori: »Jesam!« I odmah dodaje: »Ribar je danas prilično cijenjen, pa je ribarstvo unosno zanimanje.«

S prihodima koje je izvukao iz mora Ivo je uredio kućicu i kupio potreban namještaj. Istina, iz mora se ne izvlači bogatstvo odjednom, ali riba po riba – »kašeta«, a dinar po dinar – hiljadarka. A godina je duga, Ivo pak strpljiv. Upravo zbog te svoje vrline uspije je u

svome pozivu i cijenjen je u ribarskim krugovima kao vrstan ribolovac.

Kada sam ga prilikom našega susreta upitao za idući lov, na trenutak je zastao, pogledao prema nebu i odgovorio: »Vri-

me će lipo, onda se zna – u Kornatel!«

Poželio sam mu dobro more, i zna se – bogat ulov.

Tekst: O. JURETA

Snimak: T. TURČINOV

Teška saobraćajna nesreća

interesirali smo se na kirurškom odjelu za stanje povrijeđenih. U to vrijeme stanje Kriste Glaser bilo je veoma teško.

Razgovarali smo s Antulom Škorićem. Ona nam je kazala da je sa njemačkim turistima koji borave u Primoštenu pošla u grad da posjeti dijete u bolnici, i da se istim kolima namjeravala

vratiti. U sudaru je zadobila povrede po tijelu, licu i glavi, ali lakše naravi.

Dva dana nakon udesa stanje povrijeđenih se poboljšalo, a život Kriste Glaser nalazi se izvan opasnosti.

Istraga o ovoj nesreći je u toku.

Joško Čelar

Nekoliko sati poslije nesreće

»ZELENILA«, komunalna ustanova za hortikulturu Šibenik

O B A V I J E S T

Obavještavamo zainteresirane stranke da se molbe za zajam kabina na gradskom kupalištu »JADRIJA«, a za ovogodišnju kupališnu sezonu, dostavljaju sekretarijatu ustanove od dana objavljuvanja do 25. V 1965. godine zaključno.

Poslje naznačenog roka eventualno prispjele molbe neće se uzimati u obzir.

Cijene kabina za ovogodišnju kupališnu sezonu su slijedeće:

1. SVLAČIONICE	12.000 DINARA
2. SREDNJE KABINE	20.000 DINARA
3. VELIKE K	

Srijedom u 7

Javna tribina Radničkog sveučilišta

Srijeda, 19. V — UTISCI SA SVJETSKOJE IZLOŽBE U NEW YORKU (sa projekcijama i filmom u boji). Predavač: prof. Vladimir Sunko, Split. Dvorana DIT-a. Početak u 19 sati.

KINEMATOGRAFI

„TESLA“: premjera američkog filma — PATROLA SMRTI — (do 23. VI). Talijanski film — KOLOS SA RODOSA — (24-25. VI). „20. APRILA“: premjera sovjetskog filma — SRELI SU SE NA PUTU — (do 19. VI). Premjera američkog filma — PET OSI-SANIH ŽENA — (20-24. VI). „SIBENIK“: premjera jugoslavensko-njemačkog filma — MEDU JASTREBOVIMA — (do 23. VI). Premjera sovjetskog filma — KAZNENI UDARAC — (24-25. VI).

DEŽURNE LJEKARNE

Do 21. V — II narodna — Ulica bratstva i jedinstva. Od 22. do 29. V — I narodna — Ulica Božidara Petranovića.

MATIČNI URED

ROĐENI

Duška, Tomislava i Kate Svračak; Zorana, Paške i Rajke Ukas; Branislav, Ante i Milene Bilić; Smiljana, Ivana i Tanje Kurtović; Larisa, Tomislava i Tamare Gajdašić; Živana, Milorada i Marije Simić; Ivan, Nikole i Matije Knežević; Danira, Ivana i Tone Pauk; Dragan, Božidara Rajić i Vinke Punošić; Branko, Josipa i Stane Bolanča; Ivo, Mladen i Rafaela Kesić; Radojka, Andelka i Mare Gočić; Zdravko, Stjepana i Marije Petković; Predrag, Dušana Šuši i Vukosave Bakula; Meri, Stipana i Tone Burazer; Željko, Nike i Karmela Alviž; Nada, Ivana i Milenka Kedžo; Irena, Dobromira i Slavke Božikov i Ivica, Nikole i Nade Catlak.

Lusterka, Roka i Zorka Garma; Boško, Ante i Antule Kalpić; Ana, Petra i Tore Radić; Janja, Ante i Anke Plavčić; Lujcan, Ivana i Tomice Alviž; Suzana, Lovre i Nataše Pičak; Rajko, Stevana i Milice Dobrijević; Mladen, Jerka i Darinka Mrvica; Tomislava, Nikola i Ivana Pulić; Dragica, Jakova i Luzarete Milin-Ungar; Zora, Jakova i Tonke Đaković; Ivanka, Franje i Petromile Mlakar; Ksenija, Tadora i Ljubica Bezbradić; Miroslava, Nike i Slavke Pulić; Ilija, Zorka Matijević; Mladen, Šimuna i Ane Bulat; Senad, Alija i Stane Makas; Ivica, Roka i Božene Bujas i Ivo, Ante i Ane Grgurica.

VJENČANI

Joso Bušac i Karmela Malešić; Jere Protega i Zorka Krnić; Pajo Beronja i Ivka Šantić; Janko Vukotić i Mirjana Aleksić; Ivan Kovak i Magdalena Baranović; Ivan Plenča i Tonka Špinjaca.

Aleksandar Devčić i Ljerka Palinkaš i Dane Plenča i Karmela Petković.

UMRLI

Ive Aleksa, star 78 godina; Olga Merljak, stara 39 godina; Šime Terza, star 74 godine; Stana Petković, stara 71 godinu; Ana Rontić, stara 81 godinu; Blaž Skorin, star 57 godina; Željko Pezelj, stara 53 godine i Šime Belamarčić, stara 63 godine. Sava Trabušić, star 67 godina; Frane Šarić, star 78 godina; Marko Vrčić, 40 godina; Nikola Berović, star 75 godina i Manda Šimac, stara 77 godina.

OBAVIEST

VLAHO MILOŠLOVIĆ, muzičar vojne muzike bivše Jugomornarice u Šibeniku, nedenadno je preminuo u 55. godini života dana 31. III 1965. godine u Toronto 3, Ontario Canada, sahranjen u Dortmundu N. S. dana 4. IV 1965.

Rodbeni prijateljima i znanstvenim milog nam pokojnika.

Ozalošćena supruga Marija, kćer Doris, zet i unačad.

»MESOPROMET« — ŠIBENIK

Traži

1. AUTO-MEHANIČARA — VOZAČA

Uvjeti: auto-mehaničar — vozač »D« kategorije.

Plaća po Pravilniku o raspodjeli osobnih dohodataku poduzeća.

Nastup službe odmah.

Šibenik - Kladivar 1:0

Stadion »Rade Končara«. Gledalaca 1.000. Sudac: Selimović iz Sarajeva. Strijelac: Bauman (autogol) u 47. minuti.

»Šibenik«: Sirković, Grgić, Friganović, Žepina, Miljević, Stosić, Bakmaz, Orošnjak, Stanović, Relić, Marinić (Živković).

»Kladivar«: Bauman (Gobec), Babić, Tolić, Bišćan, Kreač, Živković, Remete, Hribernik, Perc, Halilagić, Binkovski.

Ekipa »Šibenika« nije ponovila dobru igru iz Varaždina. U

susretu sa »Kladivom« iz Celja gledaoci su bili razočarani i rezultatom i igrom koju su predvele obje eklpe. Pobjedosni gol, koji je postignut u 47. minuti, uslijedio je nespretnošću gostujućeg vratara, koji je, ispuštivši loptu iz ruke, istu sam ugurao u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na odmor zabilježili smo još dvije povoljne prilike, ali na strani gostiju. Najprije je u 30. minuti Binkovski glamom uputio loptu na vrata, ali ju je Sirković sigurno uhvatio. Sedam minuta kasnije gosti su ponovo bili u prilici da prvi dođu u vodstvo. Uslijed greške domaće obrane, Sirković je opet bio prisiljen da u posljednji čas odbije loptu koju je Perc oštiro sutirao.

U nastavku slika se na terenu nije ništa izmjenjilo. Obostrano slaba igra ni jednog časa nije uzbudila gledalište. Nakon postignutog zgoditka u dva navrata došlo je do kraćeg prekida igre zbog povreda dvojice igrača gostiju. U 57. minuti »Šibenik« je imao najzreliju priliku da povisi omjer. Nakon jednoga brzog napada Stanišić je prodro, ali je vratar pravovremeno izletio i odbio loptu kratko do Relića, koji je neočekivanom, porez praznini vrata, tukao kraj gola. Ubrzo zatim Relić je iz povoljne pozicije šutirao preko gola, a to isto kasnije je u 70. minuti uslijedilo u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na odmor zabilježili smo još dvije povoljne prilike, ali na strani gostiju. Najprije je u 30. minuti Binkovski glamom uputio loptu na vrata, ali ju je Sirković sigurno uhvatio. Sedam minuta kasnije gosti su ponovo bili u prilici da prvi dođu u vodstvo. Uslijed greške domaće obrane, Sirković je opet bio prisiljen da u posljednji čas odbije loptu koju je Perc oštiro sutirao.

U nastavku slika se na terenu nije ništa izmjenjilo. Obostrano slaba igra ni jednog časa nije uzbudila gledalište. Nakon postignutog zgoditka u dva navrata došlo je do kraćeg prekida igre zbog povreda dvojice igrača gostiju. U 57. minuti »Šibenik« je imao najzreliju priliku da povisi omjer. Nakon jednoga brzog napada Stanišić je prodro, ali je vratar pravovremeno izletio i odbio loptu kratko do Relića, koji je neočekivanom, porez praznini vrata, tukao kraj gola. Ubrzo zatim Relić je iz povoljne pozicije šutirao preko gola, a to isto kasnije je u 70. minuti uslijedilo u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na odmor zabilježili smo još dvije povoljne prilike, ali na strani gostiju. Najprije je u 30. minuti Binkovski glamom uputio loptu na vrata, ali ju je Sirković sigurno uhvatio. Sedam minuta kasnije gosti su ponovo bili u prilici da prvi dođu u vodstvo. Uslijed greške domaće obrane, Sirković je opet bio prisiljen da u posljednji čas odbije loptu koju je Perc oštiro sutirao.

U nastavku slika se na terenu nije ništa izmjenjilo. Obostrano slaba igra ni jednog časa nije uzbudila gledalište. Nakon postignutog zgoditka u dva navrata došlo je do kraćeg prekida igre zbog povreda dvojice igrača gostiju. U 57. minuti »Šibenik« je imao najzreliju priliku da povisi omjer. Nakon jednoga brzog napada Stanišić je prodro, ali je vratar pravovremeno izletio i odbio loptu kratko do Relića, koji je neočekivanom, porez praznini vrata, tukao kraj gola. Ubrzo zatim Relić je iz povoljne pozicije šutirao preko gola, a to isto kasnije je u 70. minuti uslijedilo u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na odmor zabilježili smo još dvije povoljne prilike, ali na strani gostiju. Najprije je u 30. minuti Binkovski glamom uputio loptu na vrata, ali ju je Sirković sigurno uhvatio. Sedam minuta kasnije gosti su ponovo bili u prilici da prvi dođu u vodstvo. Uslijed greške domaće obrane, Sirković je opet bio prisiljen da u posljednji čas odbije loptu koju je Perc oštiro sutirao.

U nastavku slika se na terenu nije ništa izmjenjilo. Obostrano slaba igra ni jednog časa nije uzbudila gledalište. Nakon postignutog zgoditka u dva navrata došlo je do kraćeg prekida igre zbog povreda dvojice igrača gostiju. U 57. minuti »Šibenik« je imao najzreliju priliku da povisi omjer. Nakon jednoga brzog napada Stanišić je prodro, ali je vratar pravovremeno izletio i odbio loptu kratko do Relića, koji je neočekivanom, porez praznini vrata, tukao kraj gola. Ubrzo zatim Relić je iz povoljne pozicije šutirao preko gola, a to isto kasnije je u 70. minuti uslijedilo u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na odmor zabilježili smo još dvije povoljne prilike, ali na strani gostiju. Najprije je u 30. minuti Binkovski glamom uputio loptu na vrata, ali ju je Sirković sigurno uhvatio. Sedam minuta kasnije gosti su ponovo bili u prilici da prvi dođu u vodstvo. Uslijed greške domaće obrane, Sirković je opet bio prisiljen da u posljednji čas odbije loptu koju je Perc oštiro sutirao.

U nastavku slika se na terenu nije ništa izmjenjilo. Obostrano slaba igra ni jednog časa nije uzbudila gledalište. Nakon postignutog zgoditka u dva navrata došlo je do kraćeg prekida igre zbog povreda dvojice igrača gostiju. U 57. minuti »Šibenik« je imao najzreliju priliku da povisi omjer. Nakon jednoga brzog napada Stanišić je prodro, ali je vratar pravovremeno izletio i odbio loptu kratko do Relića, koji je neočekivanom, porez praznini vrata, tukao kraj gola. Ubrzo zatim Relić je iz povoljne pozicije šutirao preko gola, a to isto kasnije je u 70. minuti uslijedilo u vlastitu mrežu. Prema prikazanoj igri i žansama koje su imali nedjeljni takmaci, više bi odgovarao neriješen rezultat. Doduše, domaći su imali nešto više povoljnijih prilika da zatrese protivničku mrežu, ali navalna petorka, igrajući bez zalaganja, nije bila u stanju da to učini. U napadačkom redu, osim Orošnjaka, svi ostali su podbacili. U srednjoj liniji i u obrani borbeniji od ostalih bili su Miljević, Sirković i Friganović. U ekipi gostiju svidjeli su se Kreč na mjestu srednjeg branitelja i centrfors Perc, koji je smjelim prodorima zadavao najviše brige domaćoj obrani.

Prve minute igre pripadaju »Šibeniku« i već u 2. minuti Relić iz trka tuče u gol-aut. Gosti uzvraćaju protivnapadima i Pere u 6 min. izbjiga sam pred Sirkovićem, kojemu ništa nije preostalo nego da padom u noge otkloni opasnost od svojih vrata. Sve do 20. minute igra se

odvija po sredini terena. Gosti pokazuju daleko više borbenosti od domaćina. U 20. minuti Orošnjak je bio u povoljnoj poziciji, ali je gostujuća obrana bila na mjestu. Do odlaska na od